

ת"פ 55658/12 - מדינת ישראל נגד י. מ

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 11-12-55658 מדינת ישראל נ' מ

בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י. מ

הנאשם

גזר דין

רקע

- הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום מתווך, בעבירות תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, וכן איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
- בהתאם לעובדות כתוב האישום המתווך, ביום 8.2.2011, תקף הנאשם את רعيיתו בכר שהפילה על ספה ומשך בשערה. בהמשך, איים הנאשם על המטלוננט בכר שאמר לה שתזהר ממנו וכי לא תראה את הילדים אם תתקשר למשהו.
- במסגרת ההסדר בין הצדדים, התבקש שירות המבחן לעורר תסקיר, כאשר המאשימה הצהירה כי "בכפוף לקבלת תסקיר חיובי ממשמעות", תעثور ל-4 חודשי מסטר בעבודות שירות, וכך כי "לאחר קבלת התסקיר, המאשימה תשקל עמדתה בשנית" (עמ' 2 פרוטוקול). בא כוח הנאשם ביקש את התייחסות שירות המבחן לעצם הרשותה הנאשם.
- שירות המבחן החל בקשר טיפול עם הנאשם והמטלוננט, כאשר לאורך תקופה של למעלה משנה וחצי, הדינומים נדחו מעת לעת לצורך קבלת תסקירים משלימים. מדובר בפרק זמן יוצא וחרגיג, בו עקב בית המשפט אחר ההליך הטיפולי, זאת בשל התרשומות שירות המבחן, מכך שההlixir המשפטי מהווה גורם מדרבן להלirk זה וכן התמדת הנאשם בו, לצד התקדמות איטית בתוצאותיו.

שירות המבחן תיאר את קורות חייו של הנאשם, וכן את מערכת היחסים בין לBIN המטלוננט, והתרשם תחילה מקיום דפוסי התנהגות אובייסיביים ואלימים, הכוללים אלימות מילולית. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ובהlixir טיפול, בהם מתמיד לאורך כhana וחצי, תוך הגעה לנדרש לכל המפגשים וונטילת חלק בהם. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה לשתף בתכנים בעיתאים ונטה להציג תמונה חיובית של הקשר הזוגי, אך גילה עקיבות בטיפול

עמוד 1

ורצון לשיקום ולשימור הקשר הזוגי. הנאשם תיאר את הכלים שרכש במסגרת הטיפול, להימנעות ממצבים בעיתים בקשר הזוגי, ואילו המתלוונת תיארה כי הנאשם עבר שניי, האליםות הפיזית מצדו פסקה לחלוון, האליםות המילולית פחתה, וכן הנאשם גילה איכפטויות כלפיו וככלפי הילדים והבית. לאור חשש הנאשם מגיעת הרשעה באפשריות קידומו בעבודה, דבר העולם להביא לפגיעה רגשית בו, וכן שיתוף הפעולה ארוך הטיפול מצדו בהליך הטיפול, ללא שנפתחו תיקים כנגדו, המליץ שירות המבחן לסימן את ההליך בדרך של אי-הרשעה לצד צו מבחן, ביצוע של"צ והתcheinות להימנע מעבירה.

טייעוני הצדדים

5. המשימה טענה כי האמור בתסקירות שירות המבחן, אינו עומד בתנאי ההסדר אליו הגיעו הצדדים, שכן אין מדובר ב"تسקיר חיובי". השיקום שעבר הנאשם, אינו שיקום אמיתי, אלא הסתגלות תחת לחץ ההליך המשפטי, וכן כי ניתן ללמוד מהאמור בתסקירות כי עדין קיימת אלימות מילולית מצד הנאשם. לאחר שהיפנהה לערכיהם המוגנים, עתרה המשימה למסר לשורה חדש ומאסר מותנה.

6. בא כוח הנאשם הביע תרעומת על כך שהמשימה חזרה בה, לטענתו, מהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בכר שעתה למסר בפועל. לגבי העמדה העונשית שהוצאה, הינה לתיק אחר שנדון לפני שמייעת הטיעונים לעונש בתיק זה, בו הסתפקה המשימה בעבורות דומות במתחם ענישה שבין מסר מותנה לבין מסר בעבודות שירות. לגבי תסקירות שירות המבחן, טען שה הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפול, עבר כברת דרך ממשנית, לא נפתחו כנגדו כל תיקים נוספים, ואישתו צינה מפורשת את השינוי החיובי שעבירה. לפיכך, עתר לקבל את המלצה שירות המבחן ולהורות על ביטול הרשותה הנางם, בשל פגיעה הרשעה באפשריות קידום הנאשם בעבודה וכן בדרך של פגיעה רגשית בנางם. בא כוח הנאשם צירף פסיקה לביסוס עמדתו.

אי הרשעה

7. הכלל במסגרת הדין הפלילי, הוא כי אדם אשר נמצא כי ביצע עבירה - יורשע בה. הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל זה, אשר תתקיים במקרים חריגים ווציאי דופן, בהם לא מתקייםיחס סביר בין מידת הנזק הצפוי לנางם מהרשעה, לחומרת העבירה והצורך בהרשעה. על מנת להיכנס בגדר אותו חריג, על המקירה לעמוד בשני שיקולים מצטבריםם: על הרשעה לפגוע באופן ישיקום הנางם, וכן מדובר בסוג עבירה המאפשר לוותר על הרשעה, מבלי לפגוע בשיקולי מדיניות ענישה (ע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337, 341-342 (1998)). לשם בחינת פגיעתה של הרשעה בשיקום הנางם, עליו להציבע על פגיעה קשה וكونקרטיבית בשיקומו, ולבסט טענות אלה בתשתיית ראייתית מתאימה (רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 10, (10.11.2014)). בחינת נסיבות המקירה הנדון, מעלה כי הנאשם לא הציג תשתיית דומה, המציבעה על פגיעה קשה וكونקרטיבית בסיכוי שיקומו. דברי בא כוח הנאשם, כי הרשעה תפגע בקידומו של הנאשם במסגרת עבודתו, לא נסמכה על תשתיית ראייתית, ולפיכך לא ניתן לבסס על טענה זו, החלטה בסוגית אי- הרשעה.

למעלה מהדרוש, אצין כי אופי עבירות האליםות כנגד בת זוג, בה הורשע הנאשם, מטילה אף היא משקל לא קל המטה את הcpf לכיוון של דוחית הבקשה שלא להרשיע את הנאשם. עבירות אלימות במסגרת התא המשפחתי המצוומצם, בו על הצדדים למצוא מקום של בטחון, הוכרו כנסיבתה מחמירה ביצוע עבירות אלימות, הן על ידי החוקק והן בפסקה. רבות נכתב לגבי הצורך במלחמה בתופעת האליםות במשפחה, כאשר אי הרשותה בנסיבות עבירות אלה, עלולה לפגוע בשיקולי מדיניות הענישה הרלוונטיים.

כל אחד מהשיקולים שלעיל, וודאי שצירופם זה זהה, מביא לדוחית הבקשה שלא להרשיע את הנאשם. לא מצאת בפסקה שהוגשה על ידי בא כוח הנאשם בסוגיה זו, כדי להטוט את cpf, בניסיבות המקירה הנדון, לכיוון אי הרשותה של הנאשם.

מתחם הענישה

8. נאם הפוגע באחר, פוגע בזכותו של גופו, לבתו איש ולפרטיות. אלימות המבוצעת בתחום התא המשפחתי המצוומצם, מהוות משנה חומרה, בשל אופיים המיחיד של היחסים בין בני זוג, כפי שנקבע בהוראות סעיף 382 לחוק העונשין. באופן דומה, וחייב מצורך במלחמה בתופעת האליםות בין בני זוג, החמירה אף הפסקה את רף הענישה.

איומים הנאמרים כלפי בן זוג, פוגעים אף הם באותו מרקם משפחתי קרוב, בעיקר כאשר מדובר בילדים הכרוכים באירועים הפוגעים בתחוםו האישי של הנפגע.

לצד האמור לעיל, יש לבחון את נסיבותו המסויימות של המקירה הנדון: הנאשם הפעיל את המתלוננת על ספה ומשר בשערה. אין ספק כי מדובר באליםות נקודתית, המצוייה ברף הנמוך של ביצוע עבירות אלימות, ללא חבלה פיזית וכן ללא שימוש בכך כנגד אזרוי גוף רגשים. קר, אף עבירת האיים מצויה ברף נמוך של ביצוע עבירה זו, כאשר הנאשם לא איים בפגיעה פיזית במתלוננת, לא אחז בידו כלי כלשהו, וכיוצא באלה.

לאחר שבchnerתי את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, את הנسبות ביצוע העבירה וכן הפסקה הנהוגת, אני קובע כי מתחם הענישה במקירה הנדון נע בין מאסר מוותנה לבין מאסר בפועל למשך 7 חודשים.

העונש המתאים

9. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, קיבל אחריות על מעשיו, ונטל חלק בהליך טיפול ארוך וממושך. יש לייחס משקל רב להיררכיות הנאשם להליך הטיפול, התמדתו בהליך לאורך תקופה ארוכה, וכן לכברת הדרך המשמעוית בעבר. הנאשם רכש כלים אפקטיביים להתחזקות עם מצבים בעיתים, ושינה את דרכיו. המתלוננת, אשר עמדה בקשר עם שירות המבחן ופירטה בכל אחד מהתסקרים את יחסיה עם הנאשם, צינה כי חל שינוי משמעותי בהתנהגות הנאשם, אשר בא לידי ביטוי בהפסקה מוחלטת של האליםות הפיזית, הפחתה במידה אלימות מילולית, ושינוי ביחס למשפחה ולבית. מאז ביצוע העבירה ועד היום, לא נפתח כל תיק כנגד הנאשם. מדובר בהליך ממושך, אשר טרם הסתיים, ונועד לפטור את

הבעיתיות בהתנהגות הנאשם במסגרת המשפחתית. אני מוצא כי יש בהחלט מקום לעודד את הנאשם, להמשיך במסלול חיובי זה, בו התמיד לאורך תקופה ארוכה.

בנוסף, יש לתת משקל למידת הפגיעה בקרובים לנאים: אשתו של הנאשם וילדיו, יגעו מהטלת עונש מאסר או מאסר בעבודות שירות, הן במישור הכלכלי, וחשוב מכך - בנסיבותו של הנאשם להמשיך בהליך הטיפול, החשוב, אשר הביא לתוצאות חיוביות עד כה. בהתחשב כאמור לעיל, עמדת שירות המבחן בשאלת מידת העונש, מקובלת עלי.

10. לבקשת בא כוח הנאשם, ראייתי לנכון להתייחס בתמצית לעתירת המאשימה לעונש, אשר שונה מההסדר עליו הוסכם בין הצדדים. כפי שהצהירה המאשימה, עמדתה למאסר בעבודות שירות, כפופה לקבלת תסקير "חינוי משמעותי". מדובר בשאלת פרשנית, האם תסיקר שהתקבל עונה להגדרה זו, אם לאו. טוב ועשו הצדדים לו יפרטו ויגדרו באופן מפורש מהם רכיבי הסדר הטיעון, ולא יותר זו זאת לפרשנות צזו או אחרת. בנסיבות המקירה הנדונן, ולנוחה קביעות לעניין העונש, לא ראייתי לנכון לקבוע "ממצאים" לגבי התנהלות המאשימה. יחד עם זאת, אפנה את תשומת לב המאשימה לザירות הרבה בה עליה לנוהג בעת נקיית עמדה דומה (ראו לעניין זה בג"ץ **שחר מרימ גרינשפון נ' היועץ המשפטי לממשלה**, (19.09.2012), פיסקה 20 והפסקה המפורטת שם).

11. לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 5 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות כנגד בת זוג או עבירה איומיים.

ב. של"צ למשך 150 שעות, בהתאם לתכנית שירות המבחן אשר תעבור לאישור בית המשפט תוך חודש מהיום.

ג. צו מבנן למשך שנה. הובהר לנאים כי אם לא יעמוד באחד הנסיבות שללעיל, יוחזר עניינו לדין לפני.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה בתאריך 30 בנובמבר 2014